

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobkyně: **D. L.**
bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
se sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2019, č. j. MZP/2019/500/449, sp. zn. ZN/MZP/2019/500/43,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení.

Odůvodnění:

I. Stručné vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Praha (dále jen „ČIŽP“), ze dne 20. 12. 2018, č. j. ČIŽP/41/2018/15378, jímž byla žalobkyni dle § 4 písm. a) zákona č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „zákon o ČIŽP“), uložena pokuta ve výši 100 000 Kč za ohrožení životního prostředí v lesích, neboť protiprávním jednáním žalobkyně došlo k neoprávněnému používání lesní půdy k jiným účelům než pro plnění funkcí lesů, a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že uvedeného protiprávního jednání se žalobkyně dle ČIŽP dopustila tím, že v období od května 2006 do 3. 12. 2015 strpěla navážení a deponii odpadu (výkopové zeminy spolu se stavební sutí) na lesní pozemek parc. č. X (dále též jen „pozemek“) na celkové ploše 5 200 m². Deponace odpadu přitom byla realizována bez vědomí a souhlasu dotčených orgánů státní správy.

II. Obsah žaloby

3. V *prvním žalobním bodě* žalobkyně namítala nepřiměřenou výši pokuty, neboť byla přesvědčena, že žalovaný ani ČIŽP při stanovení výše pokuty dostatečně neuvažili její majetkové a osobní poměry. Odkázala na § 5 odst. 1 zákona o ČIŽP, dle něž se při stanovování výše pokuty přihlíží k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) a Ústavního soudu dále uvedla, že nad rámec uvedených kritérií měly správní orgány uvažovat i ústavněprávní korektiv zákazu likvidační pokuty, tj. vzít v potaz i její osobní a majetkové poměry a těmto výši pokuty uzpůsobit. K tomu dodala, že okolnosti projednávaného případu nedosahují svou závažností výše uložené pokuty.
4. Tvrdila, že správní orgány nesprávně posoudily kritérium závažnosti dle § 5 odst. 1 zákona o ČIŽP, když při určení výše pokuty dostatečně nepřihlédly zejména k době trvání protiprávního jednání. Žalovaný vycházel ze zjištění ČIŽP, že k protiprávnímu jednání na pozemku mělo docházet v období od května 2006 do 3. 12. 2015, když během této doby nebylo ze strany žalobkyně aktivně jednáno k zamezení poškození pozemku. Správní orgány však dostatečně nepodložily a neprokázaly, že k zavážení docházelo již od května 2006 do roku 2010, v rámci předcházejících řízení ani neprokázaly jiné užívání pozemku žalobkyní. Existenci zavezeného odpadu v tomto sporném období správní orgány dovodily pouze nepřímou, na základě vzniku dílčího rozdílu v barvě v ortofotomapách z let 2003, 2006 a 2008, který však odpovídá odlesnění celé oblasti, nikoli pouze pozemku. Z daných ortofotomap není existence zavezeného odpadu patrná. Zavážení odpadu bylo dle evidence Informačního systému odpadového hospodářství evidováno až v roce 2010. Správní orgány tedy nesprávně vyhodnotily dobu, po níž docházelo k protiprávnímu jednání, v důsledku čehož jí byla uložena pokuta v nepřiměřené výši.
5. Dále namítala, že správní orgány nesprávně vyhodnotily námitku likvidačního charakteru pokuty s odkazem na její invalidní důchod, majetkové poměry její rodiny a hodnotu jejího nemovitého majetku. Správním orgánům předložila řadu podkladů, neboť si je vědoma, že záleží zejména na účastníkovi, zda se aktivně zasadí o to, aby pro něj uložená pokuta neměla likvidační charakter. Uvedla, že jí byla ke dni 14. 1. 2016 zjištěna invalidita prvního stupně podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Od roku 2016 je proto schopna vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě a její pracovní schopnost poklesla celkově o 35 %. Její invalidní důchod činí 5 952 Kč měsíčně a jiné příjmy nemá. Výše uložené pokuty tedy jednoznačně přesahuje její možnosti uhradit pokutu ze svých běžných příjmů, její invalidní důchod nedosahuje ani takové výše, aby z něj mohly být prováděny srážky ze mzdy. Výši pokuty označila za mimořádně vysokou a dodala, že další pokuta ve výši 1 000 000 Kč byla ČIŽP uložena již jejímu manželovi, tj. druhému spoluvlastníkovi předmětných pozemků. Na uložené pokuty je nutné nazírat jako na celek, neboť postihují jednu rodinu a nadto se jedná o pokuty uložené v souvislosti s jednou událostí. Manželovi navíc byla uložena také pokuta ve výši 80 000 Kč za porušení zákona o odpadech. Shrnuje, že pokuty postihující ji a její rodinu v součtu dosahují výše 1 180 000 Kč. Manžel je přitom také v invalidním důchodu, v němž pobírá 6 584 Kč

měsíčně. Dodala, že nezohlednění uvedených okolností je v rozporu s § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“).

6. Žalovaný také nesprávně odůvodnil přiměřenost pokuty pouhým odkazem na existenci nemovitého majetku, jehož je spoluvlastníkem, ale neučinil ve vztahu k nemovitému majetku žádný odhad jeho hodnoty. Uvedla, že ČIŽP předložila výpisy z katastru nemovitostí, kde drtivá většina pozemků, které v dané době spoluvlastnila, je součástí zemědělského půdního fondu (druh pozemku orná půda). Podle jejího zjištění se přitom současná tržní hodnota za jeden m² orné půdy v dané lokalitě pohybuje průměrně v rozmezí 20 až 30 Kč, zatímco ČIŽP se spekulativně domnívá, že předmětné pozemky mohou v budoucnu sloužit jako stavební parcely. ČIŽP však nepřísluší provádět hodnocení nemovitého majetku, nedisponuje k tomu potřebnými znalostmi a kompetencemi.
7. Shrnuje, že uložená pokuta má pro ni likvidační charakter, je absolutně nepřiměřená jejím osobním i majetkovým poměrům, je způsobila jí sama o sobě přivodit platební neschopnost a zakládá reálné riziko, že se žalobkyně i její rodina na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží.
8. Ve *druhém žalobním bodě* namítala porušení zásady legitimního očekávání. Uvedla, že žalobou napadené a prvostupňové rozhodnutí jsou excesem z rozhodovací praxe správních orgánů. Předložila seznam rozhodnutí ČIŽP, v nichž byly uloženy pokuty v obdobné výši přesto, že se v daných případech sankcionovaný subjekt aktivně dopouštěl protiprávního jednání. V projednávaném případě je významný nepoměr mezi uloženou pokutou a charakterem jejího protiprávního jednání, spočívajícího v nečinnosti. Nečinnost je totiž méně společensky závažná, než aktivní jednání pachatele. Výše uložené sankce je tedy překvapivá a nepřiměřená. Nadto uložená sankce neporušuje pouze zásadu legitimního očekávání, nýbrž i zásadu rovnosti a individualizace sankce a jde o snahu udělat z žalobkyně exemplární příklad. Závěrem uvedla, že pokuta jí byla uložena po uplynutí více než tří a půl roku od ukončení protiprávního jednání, proč by soud měl přihlídnout i k tomu, že s postupem času klesá i výchovný efekt sankce. Dodala, že se od kontroly provedené dne 3. 12. 2015 aktivně o stav pozemku zajímá a započala s jeho rekultivací intenzivní výsadbou lesního porostu a další činností.
9. Žádala, aby soud pokutu uloženou žalobou napadeným rozhodnutím snížil na 35 000 Kč.

III. Vyjádření žalovaného

10. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný setrval na svých závěrech a odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
11. K námitce *prvního žalobního bodu* ohledně nesprávně posouzené doby trvání protiprávního jednání uvedl, že tuto námitku žalobkyně v průběhu správního řízení neuplatnila a dobu vytýkaného protiprávního jednání nerozporovala, ač bylo zřejmé, z čeho ji správní orgány vyvozují. Uvedl, že ČIŽP v prvostupňovém rozhodnutí podrobně popsala vývoj předmětných pozemků a jejím tvrzením odpovídají i podklady obsažené ve správním spise. Porovnáním ortofotomaps z roku 2003, 2005 a 2006 je zcela zřejmá změna v jihozápadním cípu pozemku. Na snímcích z let 2003 a 2005 je souvislý lesní porost s cestami v podobě „vyjetých kolejí“ kopírujícími cíp lesa, na snímku z roku 2006 je již jednoznačně seznatelné navážení odpadu a zvýšené používání jedné z uvedených cest. V několika místech širšího okolí je sice možné zaznamenat úbytek zeleně, nikoli však v takovém rozsahu, nadto je navážka prokazatelná z patrné textury v barvě výkopové zeminy v jihozápadním cípu

pozemku, která se dle dalších leteckých snímků z let 2008 a 2011 rozšiřovala severovýchodním směrem.

12. K námitce nesprávného posouzení likvidačního charakteru pokuty uvedl, že příjem není jediným určujícím údajem svědčícím o likvidační výši pokuty. Na základě údajů z katastru nemovitostí odhadoval, že uložená pokuta nemůže mít likvidační účinky, neboť ideální polovina téměř 8 000 m² pozemků a rodinného domu řádově přesahuje její výši. Odmítl, že by drtivá většina pozemků žalobkyně byla ornou půdou, tomu odporuje rozbor dokumentů žalobkyní předložených a celé její majetkové situace provedený na str. 19 až 20 prvostupňového rozhodnutí. Upozornil, že pokutu uloženou žalobkyni nelze dávat do přímé souvislosti s pokutami uloženými jejímu manželovi. Uzavřel, že s ohledem na výše uvedené nemůže pokuta ve výši necelého trojnásobku průměrné mzdy v ČR dostat žalobkyni do existenčních problémů. Zmínil také usnesení zdejšího soudu ze dne 25. 9. 2019, č. j. 9 A 111/2019-22, jímž soud v nyní projednávané věci nepřiznal žalobě odkladný účinek.
13. Ke *druhému žalobnímu bodu* zdůraznil, že uložená pokuta je zcela v mantinelech správního uvážení, je uložena při samotné spodní hranici celkové možné výše trestu a v kontextu ustálené rozhodovací praxe ČIŽP odpovídá rozsahu záboru, množství navezeného materiálu, délce trvání, lokalitě, ohrožení životního prostředí apod. Srovnávat projednávanou pokutu se sankcemi uloženými ve skutkově odlišných případech, na něž odkazovala žalobkyně, je v rozporu se zásadou individualizace správního trestu a obecně zásadami pro stanovení druhu a výměry správního trestu. Uváděné případy jsou odlišné co do lokality, rozlohy záboru a jeho způsobu, délky trvání protiprávního jednání či cenové hladiny v době uložení pokuty. Dodal, že jako významná polehčující okolnost byla hodnocena skutečnost, že žalobkyně navážení odpadů na pozemek sama nerealizovala či neorganizovala, proto jí byla uložena pokuta ve výši desetiny pokuty uložené jejímu manželovi za aktivní úlohu při navážení odpadu. Závěrem uvedl, že pokles výchovného efektu uložené sankce nelze absurdně vykládat ve prospěch žalobkyně.
14. Žalovaný proto žádal, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci Městským soudem

15. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, a to v souladu s ustanovením § 51 s. ř. s., neboť účastníci řízení takový postup akceptovali. Soud neprovedl navržené důkazy, neboť jsou z části součástí spisového materiálu žalovaného, z něž soud při přezkumu zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí vychází, provedení důkazů by tak bylo nadbytečné. Ostatní žalobkyní navrhované důkazy, které nejsou součástí spisového materiálu (otrofotomapy celé oblasti, posudky o invaliditě žalobkyně a jejího manžela, oznámení o výši invalidního důchodu apod.) nemohou ovlivnit posouzení právní otázky, jež je předmětem projednávané věci, protože jejich provedení též nadbytečné.
16. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou uplatněných bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
17. Podstatou sporu je posouzení, zda byla pokuta žalobkyni uložena v přiměřené výši a za dodržení zásady legitimního očekávání.
18. Ze spisového materiálu soud zjistil tyto pro věc podstatné skutečnosti:

19. Z protokolu o kontrole ze dne 17. 12. 2015, č. j. ČIŽP/41/OOL/1516804.001/15/PJI vyplynulo, že dne 3. 12. 2015 byla provedena kontrola na lesním pozemku p. č. X v k. ú. X (tzn. pozemek), který byl ke dni kontroly ve vlastnictví žalobkyně a jejího manžela. Při kontrole bylo zjištěno, že se na pozemku nachází rozsáhlá deponie odpadu tvořená stavební sutí (cihly, dlaždice, kusy betonu, rozměrné kameny apod.) a výkopovou zeminou. Místy byly zjištěny i kusy asfaltu. Protiprávní činnost byla zjištěna nejen na pozemku, ale i na dvou sousedních pozemcích, které ani nebyly ve vlastnictví žalobkyně či jejího manžela ČIŽP konstatovala, že došlo k hrubému porušení § 11 odst. 1 a 4, § 13 odst. 1, § 20 odst. 1 písm. d) a o) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), čímž byla naplněna skutková podstata správního deliktu dle § 4 písm. a) zákona o ČIŽP.
20. Spis obsahuje ortofotomapy z let 2003, 2005, 2006, 2008, 2011, na nichž je patrné postupné ubývání zeleně na pozemku. Rozdíl je patrný již ve stavu zobrazovaném ortofotomapou z roku 2006 oproti stavu zobrazovanému ortofotomapou z roku 2005, a to zejména na jihozápadním cípu pozemku. NA ortofotomapě z roku 2008 je zřejmé, že kromě se místa bez zeleně dále rozšířila směrem od kraje jihozápadního cípu směrem dále nahoru.
21. Při posouzení vyšel soud z následující právní úpravy:
22. Podle § 4 písm. a) zákona o ČIŽP v rozhodném znění *inspekce uloží pokutu až do výše 5 000 000 Kč právnickým nebo fyzickým osobám, které svým jednáním nebo opomenutím ohroží nebo poškodí životní prostředí v lesích tím, že neoprávněně používají lesní půdu k jiným účelům než pro plnění funkcí lesů.*
23. Podle § 5 odst. 1 zákona o ČIŽP v rozhodném znění *inspekce při určení výše pokuty přihlíží zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání.*
24. Soud o žalobě uvažil takto:
25. Soud nevešel na námitky *prvního žalobního bodu* ohledně nepřiměřenosti výše pokuty a nesprávného posouzení jejího likvidačního charakteru ze strany správních orgánů. K námitce nesprávného posouzení doby trvání protiprávního jednání žalobkyně soud uvádí, že se ČIŽP ve svém rozhodnutí podrobně věnovala popisu vývoje předmětných pozemků (viz str. 18 a 19 prvostupňového rozhodnutí). Z podkladů založených ve spise, zejména leteckých ortofotomap, vyplývá, že ke zřejmým změnám pozemku docházelo již od roku 2006. Na snímcích z roku 2003 a 2005 je vidět souvislý lesní porost, zatímco na snímku z roku 2006 je patrné navážení odpadu na jihozápadním cípu pozemku a je také znatelnější vyježděná přístupová komunikace. Je sice možné, že v širším okolí lze obecně zaznamenat úbytek zeleně, jak tvrdila žalobkyně, nicméně nikoliv v takovém rozsahu, aby jím bylo možné vysvětlit barevné změny při porovnání snímků z roku 2003, 2005 a 2006. Navážka je prokazatelná především z barvy výkopové zeminy, když se v průběhu dalších roků zavážka rozšiřovala severovýchodním směrem, jak je seznatelné z leteckých snímků z dalších let, konkrétně ze snímků z let 2008 a 2011. Je tedy zjevné, že správní orgány posoudily a vyhodnotily dobu trvání protiprávního jednání žalobkyně v souladu s podklady, které jsou součástí spisového materiálu, a dostatečně prokázaly její délku.
26. Soud nevešel ani na námitku nesprávného posouzení likvidačního charakteru pokuty ve vztahu k majetkovým poměrům žalobkyně, resp. její rodiny. ČIŽP se posouzení možného likvidačního charakteru pokuty detailně zabýval na str. 19 a 20 prvostupňového rozhodnutí, kde uvedl i výčet nemovitého majetku ve vlastnictví žalobkyně a jejího manžela. Jedná se o rodinný dům s plošnou výměrou 82 m² (pozemek p. č. X), přiléhající zahrady o celkové plošné výměře 1 070 m² (pozemky p. č. X a X), ornou půdu o celkové

plošné výměře 3 768 m² (pozemky p. č. X, X, X a X), zahradu o plošné výměře 105 m² (pozemek p. č. X) a ostatní plochu o celkové plošné výměře 2 910 m² (pozemky p. č. X a X); vše v k. ú. X.

27. Soud uvádí, že měsíční pravidelné příjmy jsou jen jedním z ukazatelů, vypovídajících o osobní a majetkové situaci žalobkyně. Žalobkyně je společně s manželem vlastníkem řady nemovitých věcí, k nimž v žalobě uvedla, že většina pozemků je dle katastru nemovitostí vedena jako orná půda, přičemž jejich aktuální hodnota se pohybuje okolo částky 20 až 30 Kč za m². Z výpisu z katastru nemovitostí však vyplývá, že jako orná půda jsou zapsány pouze pozemky o celkové plošné výměře 3 768 m², tedy necelá polovina nemovitostí, které žalobkyně spoluvlastnila. Ostatní pozemky o celkové plošné výměře 4 167 m² jsou zaevidovány jako ostatní plocha či zahrada. Soud pro úplnost dodává, že z výpisu z katastru nemovitostí ke dni vydání tohoto rozsudku zjistil, že výše uvedené pozemky zapsané jako orná půda již nejsou ve vlastnictví žalobkyně, ani jejího manžela. Lze tedy důvodně pochybovat o tom, že jediným movitým majetkem žalobkyně je v současné době její invalidní důchod, když je ze změny vlastnictví pozemků označených jako orná půda pravděpodobné, že došlo k jejich prodeji, směně či jinému úplatnému zcizení.
28. Soud dále konstatuje, že žalobkyně sice v žalobě na jedné straně namítala, že ČIŽP neučinila žádný odhad hodnoty nemovitého majetku, zároveň však uváděla, že ČIŽP spekulativně hodnotil jeho nemovitý majetek, k čemuž nemá dostatečné kompetence. K tomu soud uvádí, že je nutné vycházet ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů. Pokud žalobkyně rozporovala zkoumání hodnoty svého majetku, nic jí nebránilo v tom, aby sama doložila hodnotu nemovitostí, jejichž je/byla spoluvlastníkem, případně mohla uvést, zda existují nějaké okolnosti, které jí brání v dispozici s majetkem.
29. Nutno dodat, že ze skutečnosti, že manželovi žalobkyně byla za aktivní jednání týkající se stejného pozemku, stejného protiprávního jednání (s tím rozdílem, že manžel jednal aktivně, zatímco žalobkyně nečinností) se stejnou délkou trvání, uložena pokuta ve výši 1 000 000 Kč, a tedy výše pokuty uložené rodině je o to vyšší, nelze shledat likvidační charakter pokuty uložené žalobkyni. Soud za prvé uvádí, že žalobu manžela, jejímž předmětem bylo mimo jiné snížení uvedené pokuty, zamítl svým rozsudkem ze dne 10. 12. 2019, č. j. 11 A 139/2019-34, v němž shledal výši pokuty přiměřenou a nikoli likvidační. Za druhé je i pokuta uložena v souhrnu (tzn. žalobkyni a manželovi celkem) vzhledem k jejich majetku ve spoluvlastnictví manželů přiměřená. Z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, na něž soud v souladu s ustálenou judikaturou správních soudů hledí jako na jeden celek, vyplývá, že k uložení pokuty druhému z manželů správní orgány věděly a zohlednily jej.
30. Soud uzavírá, že uložena pokuta je přiměřená, správní orgány určily její výši s ohledem na veškeré okolnosti případu a správně zhodnotily, že její výše nemá likvidační charakter.
31. Soud nevešel ani na *druhý žalobní bod*, ohledně porušení zásady legitimního očekávání. K tomu soud uvádí, že zásada legitimního očekávání není zásadou absolutní, a např. při ukládání sankce může být převážena zásadou legality či zásadou účelnosti sankce (viz např. rozsudek NSS ze dne 12. 12. 2012, č. j. 6 Ads 84/2012-48). Při stanovení výše pokuty je vždy třeba přihlídnout ke konkrétním okolnostem daného případu. Při určení výše pokuty ČIŽP přihlíдела zejména k trvání a závažnosti protiprávního jednání žalobkyně. Soud se s hodnocením ČIŽP ztotožňuje. Žalobkyně více než 9 let trpěla závážením lesního porostu odpadem, konkrétně stavebním materiálem (např. cihly, dlaždice, kusy betonu) a

výkopovou zeminou, které aktivně organizoval její manžel (*pozn. soudu: jak je soudu známo z jeho rozhodovací praxe, viz výše uvedený rozsudek zdejšího soudu č. j. 11 A 139/2019-34*). Nebyl přitom brán žádný zřetel na platné právní předpisy a možný dopad na životní prostředí. K protiprávnímu jednání docházelo na ploše o rozměru 5 200 m², tedy více než na polovině hektaru. Soud podotýká, že zákonná sazba, kterou byla žalobkyně ohrožena, byla ve své horní hranici až do výše 5 000 000 Kč. Sankci tedy ČIŽP uložila při samé spodní hranici zákonného limitu.

32. Ve vztahu k rozhodnutím ČIŽP, na která žalobkyně poukazovala, soud uvádí, že výše stanovená sankce vychází z posouzení individuálních okolností tohoto konkrétního případu. Příklady uváděné žalobkyní jsou odlišné co do rozlohy záboru a jeho způsobu, délky trvání protiprávního jednání i cenové hladiny v době uložení pokuty. Námitka, že správní orgány ignorovaly při uložení pokuty svou dosavadní praxi a porušily tak legitimní očekávání žalobkyně, není proto důvodná.
33. Také skutečnost, že žalobkyně se dopustila protiprávního jednání strpěním (tj. nečinností), správní orgány zohlednily, jak vyplývá ze str. 20 prvostupňového rozhodnutí a jak je patrné i z toho, že žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 100 000 Kč, zatímco jejímu manželovi, který aktivně protiprávně jednal, pokuta ve výši 1 000 000 Kč. Zcela odmítnout je pak třeba argumentaci žalobkyně snižováním výchovného efektu pokuty s ohledem na plynutí času, neboť v tomto případě je pokuta přiměřená a plynutí času nemůže být přičítáno ve prospěch žalobkyně.

V. Závěr a náklady řízení

34. Na základě všech shora uvedených skutečností soud k moderaci trestu nepřistoupil. Vyšel přitom z ust. § 78 odst. 2 s. ř. s., podle kterého může soud upustit od potrestání nebo uložený trest za správní delikt snížit, pakliže byl uložen trest zjevně nepřiměřený. Jak plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 22/2012-23 (č. 2672/2012 Sb. NSS), smyslem moderace není hledání ideální výše sankce, ale její korekce v případech, kdy zjevně neodpovídá obecným představám o adekvátnosti a spravedlnosti sankce. Proto v případě relativně nízkých sankcí bude moderace ze strany správního soudu málo častá. Stejně tak z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012-36 (č. 2671/2012 Sb. NSS) plyne, že soud koriguje jen natolik závažnou nepřiměřenost uložené sankce, která má kvalitu nezákonnosti.
35. Jak již bylo uvedeno výše, žalobkyni byla uložena pokuta v relativně nízké výši, která nevybočuje z mezí stanovených zákonem, je přiměřená okolnostem případu a je způsobilá splnit svůj účel. Podmínky pro její snížení, či dokonce upuštění od jejího uložení proto v nyní řešené věci nebyly splněny. Soud zdůrazňuje, že o využití moderačního práva uvažil po provedeném přezkumu na podkladě shora popsanych skutkových zjištění a právního posouzení správními orgány obou stupňů, jejichž závěry považuje za vyčerpávající a souladné se zákonem, a dospěl k závěru, že žalobkyni nebyla uložena pokuta ve zjevně nepřiměřené výši. Soud pro úplnost z aktuální právní úpravy ověřil, že tato není pro žalobkyni příznivější, resp. i nadále je vytýkané jednání postihováno pokutou až 5 000 000 Kč.
36. Soud proto nedůvodnou žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
37. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci procesně úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Praha 29. dubna 2021

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu